

er lykkedes. Men det Folketing, der første Gang, 5. Juni-Grundloven foreligger paa ny, efter at den for henved et halvt Hundrede Aar siden blev sat ud af gældende Kraft, første Gang der foreligger et Forslag, der støttes af en Regering, der har sagt, at den vil sætte al sin Villie ind paa at føre den igennem, undliver 5. Juni-Grundlovsforslaget, har efter min Mening dømt sig selv til Døden. Det er ikke værd at leve en Uge længere, efter at denne Daad er fuldbyrdet; og det vil heldigvis heller ikke komme til at leve en Uge længere. Det har dermed dømt sig selv, og jeg haaber, Vælgerne ville fuldbyrde denne Dom, saa at dette Folketing aldrig mere ses paa ny i dansk Politik.

Dette Folketings Saga, som nu stunder mod sin Afslutning, har ikke været lang og har ikke været berømmelig. Det vil faa det Eftermæle, at det levede en Sommer og en Vinter, det var alle dets Dage, og den ene Sommer brugtes til at gennemføre et Militærforlig, som alle Mennesker vare utilfredse med; og den ene Vinter brugtes til at kvæle 5. Juni-Grundloven. Men 5. Juni-Grundloven kan snigløbes som i 1866, og den kan kvæles i Løn, som den nu bliver her af Højre og Delegationsvenstre i Forening, men den rejser sig igen og ved det Valg, der forestaar, rejser 5. Juni-Grundloven sig paa alle Landets Valgtribuner og bliver ikke borte fra en eneste, men rejser sig paa dem alle, 5. Juni-Grundloven, som vi nu skulle ud at kæmpe for eller imod, efter at en Afstemning her, foretagen ved Navneopraab, har slaaget fast, dokumenteret umodsigeligt, hvem der er dens Venner, og hvem der er dens Fjender. Vi faa en Afstemning, ren og klar, for eller mod 5. Juni-Grundloven. Denne 5. Juni-Grundlov betyder kun den simple Ting, den lige, den almindelige Valgrets fulde Gennemførelse i dansk Forfatning. Den almindelige Valgrets Gennemførelse er Folkets Selvstyre, den lige Valgrets Gennemførelse betyder 5. Juni-Grundloven ogsaa. Det Grundlovsforslag, som er fremsat her af de Radikale, som Regeringen støtter og Socialdemokratiet slutter sig til, er den lige Valgrets Gennemførelse, det er Ligestilling baade ved Folketingsvalg og Landstingsvalg for alle Vælgere og alle Ind-

byggere i dette Land. Jeg ved godt, at netop fordi den er det, har den saa mange hemmelige Fjender foruden sine aabnbare, saa mange Fjender, som ere interesserede i at opretholde den nuværende uligelige Ordning baade til Folketinget og til Landstinget. Med den gamle Valgkredsordning er Valgretten til Folketinget i høj Grad ulige, og ifølge selve Landstingets Sammensætning er Landstingsvalgretten i høj Grad uligelig.

Jeg forstaaer meget godt, at en Del af Højre virkelig ikke blot kunde finde det politisk klogt, men have en vis Interesse, en vis social og socialpolitisk Interesse i at gøre nogle Indrømmelser her i Efteraaret for at faa denne Forfatning afløst af en bedre Forfatning for ikke blot at faa Valgretten gjort almindelig — det interesserer vel Højre mindre, men det interesserer en Del af Højre og bør interessere en Del af Højre, fordi det interesserer deres Vælgere, deres Samfundslag i høj Grad — at faa Valgretten gjort lige. Hartkorns-Elementerne indenfor Højre vide vi hvor staa, men der er Middelstands-Elementer indenfor Højre baade i By og paa Land, som ingenlunde ere interesserede i det nuværende Landstings uforandrede Opretholdelse. Vi behøve blot at se paa det nuværende Landsting og se, hvorledes København kun har 7 Landstingsmænd, skønt det efter Folketallet skulde have langt flere, eller at se paa Landet og Provinserne, hvor Købstæderne maa nøjes med Halvdelen af Landkommunernes Valgmænd, nøjes med Fjerdedelen af de Valgmænd, som overhovedet møde i Landet, og tilmed splittes denne ene Fjerdedel i Købstæderne, deles i højstbeskattede og almindelige Vælgere, saa at Købstædernes Indflydelse bliver minimal. Der er altsaa virkelig et Højrelag der, Middelstandsinteresser i Højre — og Højre vil saa gerne varetage den jævne, brede Middelstands, som de kalde det, Interesser, baade i By og paa Land —, der er Lag, som virkelig ere socialt interesserede i en ny Forfatning, et nyt Landsting, fordi det gamle Landsting er saa ærke-storagrarisk i selve sit Princip, fordi det ifølge sit Princip slaar Valgrettens Ulighed fast, gør en Godsejer ligevægtig med en hel Kommune og med en hel